Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

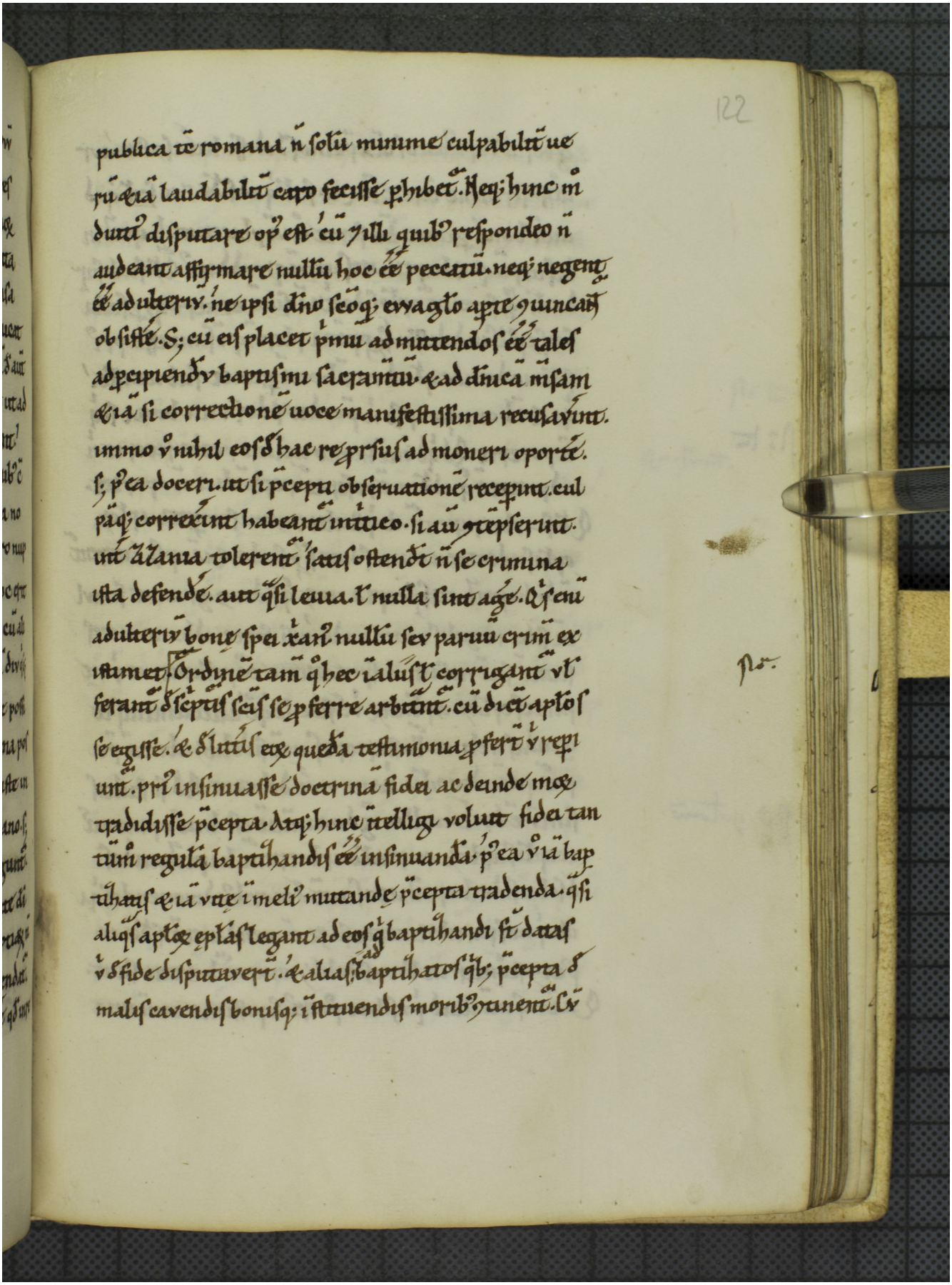

122

publica te romana n solu minime culpabilit ue
ru eia laudabilit carp fecisse phibet. Neq; hinc m
durit disputare op est cu illi quib respondeo n
audeant affirmare nullu hoc ee peccatu. neq; negent
ee adulteriu. ne ipsi dno seoq; evangio apte iuncant
ob sistie. S; cu eis placet pmu admittendos ee tales
adpcipiendu baptismu sacramentu. & ad dnica misam
eia si correctione uoce manifestissima recusaverint.
immo u nihil eos d hac re prius admoneri oporte.
s; p ea doceri. ut si pcepta observatione recepint. cul
paq; correxerint habeant in tuto. si au ipsi tepserint.
ut zizania tolerent. satis ostendit n se crimina
ista defende. aut qsi levia. l nulla sint age. Qs enu
adulteriu bone spei xan nullu sev paruu crim ex
istimet. Ordine tam q hec ialus corrigant vl
feram d sepius scis se p ferre arbitrant. cu dicit aplos
se egisse. & d luctus ex queda testimonia pfert u repi
unt. pri insinuasse doctrina fidei ac deinde mox
tradidisse pcepta. atq; hinc intelligi volunt fidei tan
tum regula baptizandis ee insinuanda. p ea u ia bap
tizatis & ia vite i meli mutande pcepta tradenda. qsi
aliqs aplorum eplas legant ad eos q baptizandi sint datas
u d fide disputaverint. & alias ad baptizatos qb; pcepta d
malis cavendis bonisq; istituendis moribus tenent. Cu